

[Indenrigsministeren.]

økonomisk var tilfredsstillende for hr. Maigaard, ville han også gå ind for et hovedstadsamt. Men jeg må sige til hr. Maigaard, at Københavns kommunes forfatning intet har at gøre med de forslag, der ligger her, en forfatningsændring hindres ikke af disse forslag. Jeg tror ikke på det med regionstyrelsen — vi kan kalde det region eller amt. Jeg kalder det et storamt og finder, at det er et storamt, fordi det stort set har samme opgaver som de øvrige amter.

Hvis den udligning, som hr. Maigaard antyder, skulle være en fælles beskatning, og at kommunerne så skulle have lidt grundskatter til arbejde med, kan jeg på forhånd sige, at her er vi i hvert fald ikke enige og kan ikke ret godt komme i tale, for dér forsvinder det kommunale selvstyre to-talt.

Til hr. Bent Sørensen endnu et par bemærkninger. Jeg vil gerne sige, at jeg er parat til i udvalget at tale om de opgaver, som primærkommunerne gerne vil have. Jeg vil ikke her specificere dem på den meget detaljerede måde, hr. Bent Sørensen gjorde, men bede om forslag til ting, som virkelig er opgaver, der kan flyttes til primærkommunerne, når vi kommer til udvalget, så vi seriøst kan drøfte dem og se, hvilke muligheder der er.

Alle de småtterier, som her er nævnt, burde man kunne finde en løsning på. Jeg er ikke specialist på undervisningsområdet; det er undervisningsministeren, vi skal tale med. Men det, der må være afgørende for amternes virksomhed, er planlægning og koordinering, det er i en vis udstrækning udførende, og jeg tror nok, at man i høj grad mange steder har fundet et praktisk samarbejde amter og kommuner imellem.

Til hr. Knud Damgaard har jeg faktisk kun at sige tak, fordi han gik ind for udligningsordninger. Så skal jeg sige, at når han taler om koncesionerede selskaber, var det ikke mit forslag, han talte om, men nærmest de konservatives.

Til hr. Finn Christensen kun den bemærk-

ning, at jeg synes, at mange af hans bemærkninger var rigtige.

Jeg vil gerne sige til sidst, at det, der nu må være afgørende, er, at vi i udvalgsarbejdet når frem til et resultat. Men et så alvorligt område som dette her jager man ikke igennem i denne samling. De følgelove, som skal fylde rammen ud for, hvad organet skal virke med, kan først fremsættes i næste samling, og så skal vi have hele buketten klar, således at når vi får vedtaget en hovedstadsordning, har den de ting, den skal indeholde.

Poul Schlüter: Jeg skal på ingen måde bidrage til, at denne debat bliver væsentlig længere. Det er endda således, at de forslag, som ministeren nu har fremsat, ikke skal føres igennem i løbet af dette forår, men må genfremsættes til efteråret, og så kan vi få lejlighed til en ny belysning, når vi skal have en ny første behandling.

Der er bare en enkelt ting, jeg godt vil have sagt i dag, og det er et svar til ministeren, som harcelerede lidt over, at jeg var medunderskriver under hovedstadsreformudvalgets betænkning fra i fjor, men alligevel nu med mit parti har deltaget i fremsættelsen af et eget forslag. Om det vil jeg gerne sige, at jeg mener, at hovedstadsrådets forslag er så langt, langt bedre end det, ministeren nu har forelagt for folkettingen. Men jeg synes også, det skal siges om arbejdet i hovedstadsreformudvalget, at der var to ting, der interesserede os. Det ene var at tilvejebringe en saglig belysning af disse store spørgsmål, og der er et omfattende bilagsmateriale, som vi har kunnet glæde os over også i det konservative folkeparti at støtte os til ved udarbejdelsen af vort eget forslag. Det andet det var forsøget i reformudvalget på at nå frem til en ordning, som kunne opnå meget bred tilslutning, og derfor blev der under arbejdets gang fra de fleste sider gjort indrømmelser henimod et kompromis, som måske ingen var fuldt ud tilfredse med eller fandt perfekt, men som dog var acceptabelt.